

Vi vil jo netop gerne med det gule kort og den betingede udvisning have, at vi undgår, at der bliver begået mere kriminalitet. Det er jo succeskriteriet. Succeskriteriet er ikke, at de begår kriminalitet en gang til og vi så kan udvise dem. Succeskriteriet er, at de holder sig på måtten og dermed kan blive i Danmark som lovlidige borgere. Det er jo det, der er succesen, og det vil vi gerne opnå med at indføre betinget udvisning for at sende et klart signal: Du nærmer dig, makker, hold dig hellere på den rette side af lovens grænser!

Når vi så diskuterer det her med børn eller psykisk syge, tilknytning til hjemlandet, så vil der uanset i hvilke tilfælde være en proportionalitetsvurdering, hvor helbredet spiller ind; hvor det spiller ind, om det er unge; hvor deres tilknytning til Danmark hver gang skal spille ind i forhold til, om der vil blive givet en udvisningsdom. Den vurdering skal domstolene foretage, og det står også klart beskrevet i lovforslaget.

Hvis en ung på 17 år absolut ingen tilknytning har til det land, som den unge så stadig væk har statsborgerskab i, og der ikke er noget som helst, jamen så vil sandsynligheden for, at den unge vil få en udvisningsdom, være ret lille. Det er en afvejning, som domstolene foretager i forhold til grovheden af den kriminalitet, der er begået, og den proportionalitet, der er, i forhold til hvor tilknytningen er; i forhold til hvor lang tid vedkommende selv har boet i Danmark; og i forhold til familiemæssig tilknytning i øvrigt. Så det håber jeg også kan berolige.

Kl. 15.20

Endelig vil jeg blot til sidst sige – hr. John Dyrby nævnte, at vi lige skulle afvente justitsministerens redegørelse om terrorpakken – at det element, der er i lovforslaget her om religiøse forkyndere, ikke er noget, som har noget med justitsministerens redegørelse om terrorpakken at gøre. Det, der har været forespørgselsdebat om, og som man skal have drøftelser om samlet, handler om hele den her overvågningsdel, hvor noget af det er på Justitsministeriets område og noget er på videnskabsministerens område. Det har det her lille element om religiøse forkyndere sådan set ikke noget med at gøre.

Men ellers tak for den brede opbakning, sådan som jeg hører det, og specielt taget i betragtning af, at jeg tror, vi sagtens kan blive enige om at få fejlet de betænkeligheder af bordet, som er taget op i dag.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Der var en enkelt ting, som jeg ikke kunne nå i min ordførertale, og som jeg derfor vil stille som et spørgsmål til ministeren.

Tilbage i 2005 var der en meget livlig diskussion, hvor også en række politikere deltog, bl.a. Peter Skaarup fra Dansk Folkeparti, Birthe Rønn Hornbech fra Venstre og så Henning Koch, der er professor i forvaltningsret ved Københavns Universitet, og Torben Melchior, som er højesteretsdommer. Noget af det, Torben Melchior var ude at sige på daværende tidspunkt, var, at han betragtede det som et stort problem, at man ikke i Folketinget opførte sig som lovgivere, men hele tiden overlod det til domstolene at sikre, at Danmark holdt sig på den rigtige side af de internationale konventioner. Og det var netop inden for det her område, han gav eksempler.

Derfor vil jeg spørge ministeren, om der ikke vil være en mulighed for, at vi nu får det gjort meget klart i lovens paragraffer, at det her med de internationale konventioner er noget, vi tager alvorligt herinde, og at det ikke bare er noget, vi overlader til domstolene.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Det synes jeg sådan set lovforslaget gør meget klart og tydeligt. Sådan som jeg oplevede den debat der sidste år, var det et ønske fra en højesteretsdommer om, at han helt skulle slippe for at foretage nogle skøn.

Hvis vi skal ud i den situation, så får vi nogle meget firkantede love, hvor der overhovedet ikke er plads til nogen skøn i forhold til den enkeltes situation og netop ikke er mulighed for at foretage den afvejning i forhold til hvilken tilknytning der er. Det er jo fuldstændig umuligt i lovgivningsarbejdet at skulle beskrive alt det.

Så jeg mener, at det, som domstolene er til for, er ud fra lovgivningen at foretage det sidste, endelige skøn, når der i det her tilfælde er begået en kriminel handling.

Men jeg synes netop, at det i det her lovfor-slag bliver understreget meget klart og tydeligt, hvad det præcis er, domstolene så i øvrigt, hvis de er nået dertil, hvor der skal overvejes en udvisningsdom, skal tage hensyn til og afveje over for. Det står meget klart i lovforslaget.